

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
ממרא-key:	

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מאי דרשי?												!	עו.
(דברים כה) לא תהיה אשת המת החוצה לאיש זר, הך דיתבה חוצה - היא לא תהיה לאיש זר, אבל הך דלא יתבה חוצה - תהיה לאיש זר												!	עו.
ורבי עקיבא לטעמיה												!	עו.
יש ממזר מחייבי לאוין.	דאמר: [רבי עקיבא]											!	עו.
לפי שאין בקיאים בדקדוקי מצות.	יש אומרים:											!	עו.
מאן יש אומרים?												!	עו.
רבי אליעזר היא	רב אידי בר אבין:											!	עו.
מצת כותי מותרת, ואדם יוצא בה ידי חובתו בפסח	דתניא: [ת"ק]											!	עו.
ורבי אליעזר אוסר, לפי שאין בקיאים בדקדוקי מצות	[רבי אליעזר]											!	עו.
כל מצוה שהחזיקו בה כותים, הרבה מדקדקים בה יותר מישראל.	רבן שמעון בן גמליאל:											!	עו.
ואלא הכי מאי אין בקיאי?												?	עו.
לפי שאין בקיאים בתורת קידושין וגירושין.												!	עו.
ממזר מאחותו וממזר מאשת אח נתערבו בהן.	רב נחמן אמר רבה בר אבוב:											!	עו.
מאי קא משמע לן? יש ממזר מחייבי כריתות, ניתני חדא?												?	עו.
מעשה שהיה כך היה.												!	עו.
עבד ושפחה נתערבו בהן.	רבא:											!	עו.
איסורא משום מאי? משום שפחה, ניתני חדא?												?	עו.
מעשה שהיה כך היה.												!	עו.
הנושא אשה כהנת, צריך לבדוק אחריה ארבע אמהות שהן שמנה: אמה ואם אמה, ואם אבי אמה ואמה, ואם אביה ואמה, ואם אבי אביה ואמה													■
לויה וישראלית - מוסיפין עליהן עוד אחת.													■
אין בודקין לא מן המזבח ולמעלה, ולא מן הדוכן ולמעלה, ולא מן הסנהדרין ולמעלה.													■
וכל שהחזיקו אבותיו משוטרי הרבים וגבאי צדקה - משיאין לכהונה ואין צריך לבדוק אחריהן.													■
אף מי שהיה חתום עד בערכי הישנה של ציפורי.	רבי יוסי:												■
אף מי שהיה מוכתב באסטרטיא של מלך.	רבי חנינא בן אנטיגנוס:												■
מאי שנא בנשי בדקינן, ומאי שנא בגברי לא בדקו?												?	עו.
נשי דכי מינצו בהדי הדדי - בעריות הוא דמינצו, ואם איתא דאיכא מילתא, לא אית ליה קלא גברי דכי מינצו בהדי הדדי ביוחסין הוא דמינצי, אם איתא דאיכא מילתא, אית ליה קלא.												!	עו.
ואיהי נמי תבדוק בלי בדידיה												?	עו.
מסייע לי לרב												!	עו.
לא הוזהרו כשרות לינשא לפסולים.	דאמר רב יהודה אמר רב:											!	עו.
ד' אמהות שהם שתיים עשרה.	רב אדא בר אהבה תני:												■
ד' אמהות שהם שש עשרה.	במתניתא תנא:												■
בשלמא לרב אדא בר אהבה, מוקי לה בלויה ובת ישראל, אלא מתניתא נימא פליגא?												?	עו.
לא, מאי עוד אחת? זוג אחת.												!	עו.
זו דברי ר' מאיר, אבל חכמים אומרים: כל משפחות בחזקת כשרות הן עומדות.	רב יהודה א"ר:												■
איני?												?	עו.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

קדושין-עשרה יחסין		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	כ
משנתינו - כשקורא עליו ערער	והאמר רב חמא בר גוריא אמר רב:												♠	⋄
מאן דמתני הא לא מתני הא.													!	⋄
זו דברי ר' מאיר, אבל חכמים אומרים: כל משפחות בחזקת כשרות הן עומדות.	איכא דאמרי, אמר רב יהודה אמר רב:												■	
אם קורא עליו ערער - צריך לבדוק אחריה.	[איכא דאמרי] רב חמא בר גוריא אמר רב:												■	⋄
אין בודקין מן המזבח ולמעלה.													■	<
מאי טעמא?													^	
אי לא דבדוקה לא הוה מסקי ליה.													!	⋄
ולא מן הדוכן ולמעלה.													■	<
מאי טעמא?													^	
ששם היו יושבים מייחסי כהונה ומייחסי לוויה.	דאמר מר:												■	!
ולא מסנהדרין ולמעלה.													■	<
מאי טעמא?													^	
כשם שבית דין מנוקין בצדק, כך מנוקין מכל מום.	דתני רב יוסף:												!	⋄
מאי קראה? (שיר השירים ד) כולך יפה רעיתי ומום אין בך.	מרמיר:												■	⋄
אימא: מומא ממש													⋄	
אמר קרא: (במדבר יא) והתיצבו שם עמך, עמך - בדומים לך.	רב אחא בר יעקב:												!	⋄
ודלמא משום שכינה													⋄	
אמר קרא: (שמות יח) והקל מעליך ונשאו אתך, בדומים לך.	רב נחמן:												!	⋄
כל מי שהוחזקו אבותיו משוטרי הרבים.													■	<
למימרא, דלא מוקמינן מפסולים													⋄	
הכל כשרים לדון דיני ממונות, ואין הכל כשרים לדון דיני נפשות	ורמינהו:												■	⋄
הכל לאיתויי מאי?	והוינן בה												^	⋄
לאיתויי ממוך	ואמר רב יהודה:												!	⋄
בירושלים.	אביי:												!	⋄
בירושלים.	וכן תני רב שמעון בר זירא בקידושין דבי לוי:												■	!
וגבאי צדקה - משיאים.													■	<
מאי טעמא?													^	
כיון דמנצו בהדי אינשי													!	⋄
ממשכנים על הצדקה ואפילו בערב שבת	דאמר מר:												■	!
ואם איתא דאיכא - אית ליה קלא.													!	
אושפזיכניה דרב אדא בר אהבה גיורא הוה, והוה קא מנצי איהו ורב ביבי, מר אמר: אנא עבידנא סררותא דמתא, ומר אמר: אנא עבידנא סררותא דמתא אתו לקמיה דרב יוסף													○	⋄
(דברים יז) שום תשים עליך מלך מקרב אחיך - כל משימות שאתה משים לא יהיה אלא מקרב אחיך.	אמר להו[רב יוסף], תנינא:												■	⋄
ואפילו אמו מישראל?	אמר ליה רב אדא בר אהבה:												^	
אמו מישראל - מקרב אחיך קרינא ביה.	אמר ליה[רב יוסף]:												!	⋄
הלכך, רב ביבי דגברא רבא הוא ליעיין במילי דשמאי, ומר ליעיין במילי דמתא.													■	⋄

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

קדושין-עשרה יוחסין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הלכך מאן דמשרי צורבא מדרבנן באושפיוכניה, לאשרי כרב אדא בר אהבה, דידע למהפיך ליה בזכותיה.	אבוי:											◇
רבי זירא מטפל בהו.	[רבי זירא]											◇
רבה בר אבוה מטפל בהו.	[רבה בר אבוה]											◇
במערבא, אפילו ריש כורי לא מוקמי מינייהו.	[במערבא]											◇
בנהרדעא, אפ"ל ריש גרותא לא מוקמי מינייהו.	[בנהרדעא]											◇
אף מי שהיה וכו'.	רבי יוסי											■ <
מאי טעמא?												^
דייקי ומחתמי.												!
רבי חנינא בן אנטיגנוס וכו'.												■ <
בחיילות של בית דוד.	רב יהודה אמר שמואל:											◇
מאי קרא? (דברי הימים א' ז) והתיחשם בצבא במלחמה.	רב יוסף:											■
וטעמא מאי?												^
כדי שתהא זכותן וזכות אבותם מסייעתן.	רב יהודה אמר רב:											!
והאיכא (שמואל ב' כג) צלק העמוני, מאי לאו דאתי מעמון												?
לא, דיתיב בעמון.												!
והאיכא (שמואל ב' כג) אוריה החתי, מאי לאו דאתי מחת												?
לא, דיתיב בחת.												!
והאיכא (שמואל ב' טו) אתי הגיתי?												?
וכי תימא, הכי נמי דיתיב בגת												!
אתי הגיתי בא ובטלה	והא אמר רב נחמן:											?
ארבע מאות ילדים היו לו לדוד, וכולם בני יפת תואר היו, וכולם מסתפרים קומי ומגדלים בלורית היו, וכולם יושבים בקרונויות של זהב והיו מהלכים בראשי גייסות, והן הן בעלי אגרופים של בית דוד	ועוד, אמר רב יהודה אמר רב:											?
דאזלי לבעותי עלמא.												!